

handlingerne – om den samlede offentlige økonomi, som er forenelige med udfordringerne, for at fastholde dansk økonomi som helhed på det gode og sunde spor, den har befundet sig på de sidste fem år.

Med hensyn til udviklingen i den offentlige service har vi jo i regeringsgrundlaget for de kommende fire år tilkendegivet en række mål om en særlig indsats for syge, udsatte, handicappede og ældre, en forbedring af børnefamiliernes vilkår og et bedre samspil mellem arbejdsliv og familieliv, og vi har også klart tilkendegivet, at disse mål skridt for skridt skal realiseres i samarbejde med kommunerne og amterne.

Deroverfor står så de hensyn, der er til, hvad tempoet kan være i den konjunktursituation, som vi befinder os i, og som specielt arbejdsmarkedet befinder sig i i øjeblikket. Der er snævre grænser for, hvor meget det samlede forbrug af arbejdskraft kan vokse både i forhold til den private og den offentlige sektor, som arbejdsmarkedet ser ud i øjeblikket. Det er også sådan, og det ved alle, at af den kollektive service, det offentlige forbrug, varetager kommuner og amter de to tredjedele.

Derfor skal vi gennemføre forbedringer. Vi skal skabe plads i den offentlige økonomi. Der skal være mulighed for en behersket realvækst. Regeringen har udstukket et mål på 1 pct., som er noget lavere end i de allerseneste år, men som stadig væk er en vækst. Det er en vækst og en forbedring af situationen i de kommende år, der kan ske oven på et godt udgangspunkt, for siden 1993 er der jo sket en række meget synlige udviklinger i den offentlige service.

Der er etableret 130.000 nye pladser på børnepasningsområdet, forældrene har fået flere valgmuligheder med børnepasningsorloven, og der er etableret 10.000 flere ældreboliger. Regeringen og SF er enige om her i år på finansloven at afsætte midler til en ekstra indsats for at forbedre og effektivisere hjemmehjælpen. På sygehusområdet har vi efter en årrække med stagnation i de reelle budgetter haft en realstigning på 10 pct. siden 1993, og det er til trods for en voldsom vækst i efterspørgslen. De teknologiske muligheder på sygehusområdet er også så småt begyndt at omsætte sig i et fald i den gennemsnitlige ventetid. Men det er klart, at det ikke er tilfredsstillende endnu.

Jeg har noteret mig, at den nye formand for Kommunernes Landsforening er enig i de overordnede mål for væksten i den offentlige øko-

nomi, som regeringen har lagt frem, og derfor ser jeg fortrøstningsfuldt på mulighederne for at lave aftaler. Jeg tror, at alle parter har en interesse i, at aftalesystemet fastholdes, udvikles og også er i stand til i nogle år at klare store spring fremad og i andre år at klare en mere moderat udvikling i den samlede økonomi.

Udgangspunktet for de aftaler, vi skal lave, er, at dansk økonomi på femte år kører i højt gear, og at det ikke er en situation uden risikomomenter med hensyn til overophedning, flasketalsproblemer og belastning af betalingsbalancen, og derfor skal det også i forhold til det kommunale forbrug tilrettelægges under hensyn til de snævre rammer, som konjunkturudviklingen begrundes.

Der er som sagt behov for at afdæmpe vækstraterne sammenlignet med de senere år, men der skal laves aftaler, der, ligesom de aftaler vi har indgået for 1998, indeholder plads til en fortsat udbygning af serviceindsatsen i kommunerne. Jeg tror, vi kan administrere de her målkonflikter, der altid vil være i det virkelige liv, på en ordentlig måde i forhandlingerne i juni måned.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg skal gøre nogle supplerende bemærkninger til det, som finansministeren allerede her har redegjort for på dette område.

Jeg vil begynde med at konstatere, at det er glædeligt, at såvel den tidligere som den nuværende formand for KL og også Amdtsrådsforeningens både tidligere og nuværende formand – det er den samme – har udtrykt ønske om, at de gerne ser, at der indgås et forlig. Det tror jeg er en væsentlig udmelding, for det betyder jo, at man så også som udgangspunkt tager regeringens forudsætninger om en stram økonomisk styring til efterretning.

Så synes jeg også, jeg skal sige, at det jo er klart, at regeringen er enig med SF i, at syge, ældre og børn skal prioriteres højt, og det har de for øvrigt været i mange år. Det viser alene den vækst, der er sket i pasningstilbud for børn. Den er øget med ca. 40 pct. i de fem år, denne regering har siddet, og det er dog væsentligt at understrege.

Men som i alle andre budgetter og ikke mindst offentlige budgetter er det meget væsentligt at prioritere, og jeg er overbevist om, at det, man måske nok i de kommende år vil høre mest om, bliver folkeskoleområdet, hvor vi ved, at elevtallet stiger, og hvor vi ved, at pres-